“မွန်မြတ်သော ဦးတည်ချက် မပျက်ပါစေနှင့်”ဟု အမည်တပ်ထားသော
ဏ္ဍြီယဇာတ်တော်ဝယ် လာရှိသည့် ရဟန်းတော်ကဲ့သို့ တစ်ခါတစ်ရံ
တရားဘာဝနာတွေကို အပတ်တကုတ် ကြိုးစားအားထုတ်နေရင်း
“ကျူးဆိမ်ကို သူရိန်စမ်းသကဲ့သို့” ကိလေသာအပူရှိန်မီးတို့က
တစ်ရှိန်ထိုး တက်လာသည့်အခါ . . . (နှာ-၈)

ဘုန်းကြီးရဲ့ အလိုကို လိုက်ပါနေတဲ့ ရုပ်ကိုယ်သည် ဘာဖြစ်မလဲ? (နှာ-၂၆)

ကာမဂုဏ်ကို ခံစားနေတဲ့ နှစ်သက်သာယာမှုဖြစ်နေတဲ့
အချိန်ကလေးမှာ ဖြုန်းခနဲ သေသွားခဲ့မယ်ဆိုလျှင်
ဆင်းရဲဒုက္ခအတိရှိတဲ့ ဘဝကို ရောက်ကြရတော့မယ်။ (နှာ-၃၁)

ဆင်းရဲဒုက္ခတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပြီဆိုလျှင် ဒီဆင်းရဲဒုက္ခနောက်ကို
သူတော်ကောင်းတွေဆိုတာ တယ်တော့မှ အစဉ်တစိုက်
တကောက်ကောက် ပါအောင် လိုက်ပြီး မနေရဘူး။ ဆင်းရဲမှန်းသိလျှင်
ဒီဆင်းရဲဒုက္ခကို တွန်းလှန်ပစ်ရတယ်။ (နှာ-၃၇-၃၈)

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးဟာ ဖြူစင်ဖြူဆိုက်တဲ့ လုပ်ငန်းရပ်ကို
ပထမအရွယ်မှာ ပြုပါ။ မပြုဘဲ နေခဲ့မယ်ဆိုလျှင်တော့ . . . (နှာ-၆၅)

ချမ်းသာကို လိုလားတောင့်တနေတဲ့ သတ္တဝါတွေကို
ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်စေတဲ့ လုပ်ငန်းရပ်တွေဟာ
အဘယ်လို မကောင်းတဲ့အကျိုးကို ရကြစေနိုင်သလဲ? (နှာ-၃၀-၃၁)

ဒီဒုက္ခသစ္စာ, သမုဒယသစ္စာ, နိရောဓသစ္စာ, မဂ္ဂသစ္စာခေါ်တဲ့
သစ္စာလေးပါးကို သိအောင် ရှေးဦးစွာ ဘာလုပ်ရသလဲ? (နှာ-၃၃)